

Β. Χίσλοπ: «Αν κάτι είναι κλεμμένο από άλλη χώρα, πρέπει να επιστρέψει στο σπίτι του»

/ Γενικά Θέματα / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Τη σαφή άποψη της ότι τα Γλυπτά του Παρθενώνα πρέπει να επιστραφούν στην Ελλάδα και την αισιοδοξία της ότι αυτό θα συμβεί τα επόμενα χρόνια, εξέφρασε για μία ακόμη φορά από τη Θεσσαλονίκη, η Βικτόρια Χίσλοπ. Η δημοφιλής Βρετανίδα συγγραφέας, βρέθηκε στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο του δεύτερου κύκλου εκδηλώσεων «Συγγραφείς του κόσμου ταξιδεύουν στο Μέγαρο» και είχε μία απολαυστική συζήτηση μπροστά σε πολυπληθές κοινό, με τον αρχαιολόγο Δρ. Θεόδωρο Παπακώστα.

Το νέο της βιβλίο «Το ειδώλιο», που κυκλοφόρησε στο τέλος του 2023 από τις Εκδόσεις Ψυχογιός, προηγούμενα έργα της, αλλά και οι πηγές από τις οποίες αντλεί έμπνευση, ήταν τα βασικά θέματα της συζήτησης. Αναφέρθηκε ακόμα στην Ελλάδα της καρδιάς της, στο χρόνο που περνά εδώ, όπως και σε ιστορίες ελληνικής φιλοξενίας, όλα μιλώντας στα ελληνικά -τα οποία εύχεται κάποια στιγμή να καταφέρει να χειρίζεται άπταιστα. Η Βικτόρια Χίσλοπ, γοήτευσε το

κοινό με την απλότητα, την προσήνεια και το χιούμορ της.

Η ανακάλυψη της ...αρχαιολογίας και το ειδώλιο που αντιπροσωπεύει τη γυναίκα

Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου «Το ειδώλιο», ξεδιπλώνεται η ιστορία της Χέλενα, που κληρονομεί το διαμέρισμα των παππούδων της στην Αθήνα. Ο σκληρός και απόμακρος παππούς της ήταν στρατηγός στο δικτατορικό καθεστώς και, καθώς η Χέλενα ξεσκαρτάρει τα σκονισμένα δωμάτια, ανακαλύπτει πλήθος πολύτιμων αντικειμένων και αρχαιοτήτων. Αναρωτιέται πώς κατάφερε ο παππούς της να συγκεντρώσει έναν τέτοιο θησαυρό και ποιο ήταν το ανθρώπινο τίμημα.

Η αποφασιστικότητά της να βρει τις απαντήσεις για τον παπού της και μία ανασκαφή όπου εργάζεται εθελοντικά εξαιτίας ενός έρωτα, γιγαντώνουν τη λαχτάρα της να προστατέψει τα ευρήματα, μα άθελά της βρίσκεται μπλεγμένη σ' ένα επικίνδυνο δίκτυο αρχαιοκαπηλίας.

Τα ερεθίσματα για να γράψει το συγκεκριμένο βιβλίο προήλθαν από πρόσφατες εμπειρίες της και μέσα από αυτές κατανόησε ακόμη περισσότερο την αναγκαιότητα να επαναπατριστούν τα γλυπτά του Παρθενώνα.

«Αν κάτι είναι κλεμμένο από άλλη χώρα, πρέπει να επιστρέψει στο σπίτι του. Ηδη άπειρα πράγματα από άλλα μεγάλα μουσεία στον κόσμο, έχουν γυρίσει στο σωστό μέρος. Αν και το Βρετανικό Μουσείο είναι συντηρητικό, νομίζω ότι πρέπει να ανοίξει τα μάτια και οι πολιτικοί να ακούσουν την κοινωνία», είπε χαρακτηριστικά, επικαλούμενη γκάλοπ που θέλουν τους Βρετανούς να τάσσονται υπέρ της επιστροφής των Γλυπτών.

Η ίδια συμφώνησε με τον Δρ Παπακώστα, που χαρακτήρισε την αρχαιοκαπηλία «βιασμό της πολιτιστικής κληρονομιάς» και εξήγησε πόση ιστορική πληροφορία χάνεται όταν ένα εύρημα φεύγει με αυτόν τον τρόπο από το μέρος όπου βρέθηκε. Η Βικτόρια Χίσλοπ παραδέχτηκε ότι μόλις πριν πέντε χρόνια κατάλαβε πόσο σημαντική είναι η αρχαιολογία, ενώ εκτίμησε ότι πολλοί άνθρωποι ακόμη δεν το καταλαβαίνουν.

Στην αγαπημένη της Κρήτη, εκεί όπου είχε βρεθεί ως τουρίστρια στη Σπιναλόγκα και ένιωσε την ανάγκη να γράψει το πρώτο της μυθιστόρημα, Το Νησί (το οποίο έγινε μπεστ-σέλερ, κυκλοφόρησε σε 23 χώρες και περιλαμβάνεται στη λίστα των πιο επιτυχημένων μυθιστορημάτων διεθνώς), στον ίδιο τόπο «άναψε ένα φως» και για την έμπνευσή της για το Ειδώλιο.

«Στην Κνωσσό γνωρίστηκα με αρχαιολόγους. Εως τότε είχα άγνοια για την αρχαιολογία. Κάποια στιγμή ένας από αυτούς με κάλεσε να πάω σε μια ανασκαφή

στην Κέρο. Το πρώτο πράγμα που μου είπε καθώς ταξιδεύαμε για εκεί, δεν ήταν για τα αντικείμενα που θα βρίσκαμε στο νησί, αλλά για τα χιλιάδες που δεν ήταν εκεί, που είχαν κλαπεί. Για μένα αυτό ήταν η αρχή», τόνισε.

Όπως εξήγησε ο Δρ Παπακώστας, στην Κέρο, το μεγαλύτερο ακατοίκητο νησί των Κυκλάδων, ανακαλύφθηκαν πάρα πολλά κυκλαδικά ειδώλια, περισσότερα από όσα βρέθηκαν σε όλες τις Κυκλάδες μαζί. Επισήμανε πάντως, ότι το βιβλίο της Βικτόριας Χίσλοπ, αν και μυθιστόρημα, περιλαμβάνει αρχαιολογικές πληροφορίες που είναι 100% ακριβείς.

«Μου είπαν πολλές λεπτομέρειες οι αρχαιολόγοι», εξήγησε η κ. Χίσλοπ, αποκαλύπτοντας ότι εκτός από σχετικό διάβασμα, πέρασε χρόνο και με τον αρχαιολόγο Χρήστο Τσιρογιάννη, που έχει ειδικευση στα διεθνή κυκλώματα αρχαιοκαπηλίας. «Έχω επίσης ταξιδέψει στις Κυκλάδες και επισκέφτηκα μουσεία. Έρευνα μπορεί να είναι τόσα πολλά διαφορετικά πράγματα, αλλά για μένα να το κοιτάζω ένα ειδώλιο στη Νάξο, μόνη μου σε μία αίθουσα, είναι μια εμπειρία που με εμπνέει. Έρευνα δεν είναι μόνο λέξεις από ένα βιβλίο, αλλά συναισθήματα που δίνουν ιδέες, απόψεις, ατμόσφαιρα», επισήμανε.

Το ειδώλιο «είναι λίγο πιο μεγάλο από μία κούκλα Barbie»

Περιέγραψε το ειδώλιο ως ένα αντικείμενο που έχει κάτι ανθρώπινο και συνάμα μυστηριακό. «Είναι λίγο πιο μεγάλο από μία κούκλα Barbie, τα χαρακτηριστικά του και η στάση του είναι πάντα ίδια, σαν μια κανονική γυναίκα με υπομονή και περηφάνεια, που συνήθως έχει κοιλιά εγκύου ή σημάδια στην κοιλιά από τη γέννα», είπε.

Σε ερώτηση του κ. Παπακώστα για το πιο αγαπημένο και το δυσκολότερο σημείο στη συγγραφή αυτού του βιβλίου, η Βικτόρια Χίσλοπ είπε: «Το αγαπημένο μου μέρος στο βιβλίο είναι όταν η Χέλενα είναι σε ένα μπαλκόνι στην Αθήνα με θέα τον Παρθενώνα. Αυτό είναι το όνειρό μου και για την ηρωίδα μου ίσως η πιο χαρούμενη στιγμή της ζωής της. Ημουν κι εγώ εκεί, στη φαντασία μου γνώρισα αυτό το μπαλκόνι». Οσο για το πιο δύσκολο σημείο ήταν να ...συμπεριλάβει μ' έναν τρόπο -όπως πάντα- τη μητέρα της, μέσα στις σελίδες του βιβλίου της. «Δεν φοβάμαι το θάνατο αλλά ήταν δύσκολο όταν έπρεπε να περιγράψω τα συναισθήματά μου για το θάνατο της μητέρας μου», κατέληξε.

Η Κρητικιά ...Νίκη Χισλοπάκη, οι αστυνομικοί και το ελληνικό φαγητό

Μετά την παγκόσμια προβολή του μνημείου της Σπιναλόγκας με το βιβλίο «Το νησί» και την ανάδειξη της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού, το 2020 απονεμήθηκε τιμητικά στη Βρετανίδα συγγραφέα, η ελληνική ιθαγένεια. «Τώρα που πολιτογραφήθηκες Ελληνίδα, αν χρειαζόταν να αλλάξεις το επίθετό σου, πώς θα το έκανες;», ρωτήθηκε από τον Θεόδωρο Παπακώστα, ο οποίος της πρότεινε τις καταλήξεις -ίδου, -οπούλου και -άκη.

«Δεκαπέντε χρόνια στην Κρήτη, είμαι πάντα Χισλοπάκη. Νίκη Χισλοπάκη», είπε χαρακτηριστικά, μεταφράζοντας στα ελληνικά και το μικρό της όνομα. «Μόνο που δεν αναγράφεται στο διαβατήριό μου», πρόσθεσε. Μάλιστα, ανέφερε ιστορίες από το αστυνομικό τμήμα όπου βρέθηκε με αφορμή την επανέκδοση του χαμένου διαβατηρίου της. «Εδώ στην Ελλάδα υπάρχει ένα πεδίο που πρέπει να αναγράφεται το χρώμα των ματιών. Είπα ότι είναι καστανά και ξαφνικά ήρθαν περίπου δέκα αστυνομικοί που είχαν βάρδια, κοιτούσαν τα μάτια μου και διαφωνούσαν για το χρώμα τους. Άλλος έλεγε γκρι, άλλος πράσινο, άλλος μαύρο. Ήταν τόσο αστείο... Στην Ελλάδα κάτι τόσο απλό μπορεί να είναι τόσο διαφορετικό, τόσο χαρούμενο, τόσο ζωντανό. Στην Αγγλία αν πας για έκδοση διαβατηρίου, δεν έχει κουβέντα. Στην Ελλάδα ήταν ένα πάρτι», είπε με ενθουσιασμό, κάνοντας το κοινό να γελάσει δυνατά.

Από τότε, οι αστυνομικοί του συγκεκριμένου τμήματος, είναι -όπως λέει, φίλοι της. Ακόμα και στην ερώτηση του κ. Παπακώστα για το ποιο είναι το αγαπημένο της

φαγητό, η απάντηση περιλαμβάνει αστυνομικούς, αλλά και για μία ακόμη φορά τη σύγκριση των δύο ...πατρίδων της. «Δεν έχει σημασία τι τρως στην Ελλάδα, αλλά η νοστιμιά που έχει επειδή το μοιράζεσαι», είπε χαρακτηριστικά. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε σε ένα κρητικό γλέντι που παραβρέθηκε πέρυσι το Πάσχα σε ένα χωριό της Κρήτης, με έντονη και δυνατή παραδοσιακή μουσική. «Ξαφνικά είδα το μπλε φως του φάρου ενός περιπολικού. Σκέφτηκα ότι κάνουμε πολλή φασαρία και ειδοποίησαν οι γείτονες την αστυνομία και λυπήθηκα που θα σταματήσει το γλέντι. Αλλά ήρθε ο αστυνόμος, κάθισε δίπλα μου, φάγαμε αρνάκι από το ίδιο πιάτο και αυτό ήταν το διάλειμμά του. Μετά έφυγε να συνεχίσει τη δουλειά του», ανέφερε, απαντώντας ότι αγαπημένο της φαγητό είναι το αρνάκι, που έχει απίστευτη νοστιμιά επειδή γύριζε για ώρες στη σούβλα, αλλά κυρίως επειδή μοιράζεται με όλους.

«Στην Αγγλία το φαγητό δεν έπαιζε μεγάλο ρόλο στη ζωή, αφού έτρωγες απλώς για να ζεις», ανέφερε, περιγράφοντας ένα τυπικό πιάτο με κρέας (χωρίς σος) αρακά, καρότα και πατάτες.

Η ελληνική μουσική

Αναφερόμενη στην ελληνική μουσική ξεχώρισε τον Γιώργο Νταλάρα, που τον αγαπά και η ηρωίδα του βιβλίου της, η Χέλενα, όπως και τον Βασίλη Τσιτσάνη, η μουσική του οποίου συνόδευσε τη συγγραφή του βιβλίου της «Το νήμα», που κυκλοφόρησε το 2022 και έχει να κάνει με τη Θεσσαλονίκη του 1917, τη Μεγάλη Πυρκαγιά και τους Εβραίους.

Διευκρίνισε ότι όταν τελειώνει τη συγγραφή ενός βιβλίου και μέχρι να ξεκινήσει το επόμενο, αδειάζει το μυαλό της, ξεκουράζεται και αφιερώνει το χρόνο για να διαβάσει βιβλία άλλων συγγραφέων, κάτι που δεν κάνει ποτέ όταν γράφει, γιατί «είναι εύκολο να επηρεαστεί η γραφή σου από του άλλου», όπως είπε.

Τέλος, ρωτήθηκε για το μέρος και το έτος που θα διάλεγε αν μπορούσε να ταξιδέψει στο χρόνο. Επέλεξε την -όχι πολύ μακρινή- Ελλάδα του '70, την περίοδο λίγο μετά τη Χούντα, για να νιώσει το πώς είναι αυτό το «μετά». Όπως είπε «έχω ήδη ταξιδέψει με την φαντασία μου εκεί, αλλά δεν είναι το ίδιο». Μάλιστα, θα επεδίωκε οπωσδήποτε να γνωρίσει τη Μελίνα Μερκούρη. «Είναι μια γυναίκα που θα ήθελα πάρα πολύ να ήμουν δίπλα της, να είχαμε μια κουβέντα», δήλωσε και ρώτησε το κοινό αν κάποιος την έχει συναντήσει και ζήτησε από τους τρεις που απάντησαν θετικά, να της μεταφέρουν την εμπειρία τους αμέσως μετά.

Η Βικτόρια Χίσλοπ μετά το τέλος της εκδήλωσης, που πραγματοποιήθηκε εξ αναβολής χθες, καθώς η αρχική ημερομηνία αναβλήθηκε λόγω ασθένειας της

ίδιας, υπέγραψε βιβλία και συνομίλησε με το κοινό.

Στην επόμενη προγραμματισμένη εκδήλωση της δράσης «Συγγραφείς του κόσμου ταξιδεύουν στο Μέγαρο» στις 12 Φεβρουαρίου, καλεσμένοι είναι: Η συγγραφέας Gonda Van Steen, ο ιστορικός & επιμελητής βιβλίων Στρατής Μπουρνάζος και ο δημοσιογράφος Γιώργος Τούλας.

ekirikas.com